

Димътъ бързо изпълваше колибата. Покривътъ горѣше. Вжглени падаха върху четниците. Стана нетърпимо горещо. Скоро щѣше да пламне цѣлата колиба.

— Не може да стоимъ повече тукъ. Ще изгоримъ! — извика единъ отъ четниците.

— По-добре тукъ да умра, отколкото да ме обесятъ предъ вратата на бащината ми къща! — съ разтреперанъ гласъ каза Стоянь Ловчалийчето, въ мигъ на лапа цевта на пищова си и гръмна. Куршумътъ проби черепа му. Кръвъ обагри колибата. Тѣлото се смъкна, и димътъ го закри.

— Какво направи Стоянь? Тю, язък! — извика единъ четникъ, хвърли пушката и измъкна двата си револвера. — Вървете следъ менъ! Бързо!

Съ револвери въ ржце, четиримата отвориха вратата и, като гърмѣха на всички страни, хукнаха напредъ. Паднаха нѣколко турци. Другаритѣ имъ се стѣписаха, отстѣпиха, но веднага се съвзеха.

— Дръжте ги, бре, дръжте ги! . . — викаха единъ презъ други всички.

Цѣлата тѣлпа отъ стотина души се хвърли върху неустрашимитѣ бунтовници, обиколи ги, събори ги и едва не ги стѣпка. . . Револверитѣ бѣха измъкнати отъ ржцетѣ имъ. Следъ нѣколко мига и четирмата бѣха вързани. Тогава всички турци зареваха отъ радостъ, хвърляха нагоре фесове и пушки, скачаха и псуваха на воля уловенитѣ душмани.

Въ това време колибата рухна, но нѣколко смѣлчаги наближиха и успѣха да измъкнатъ обгорѣлия трупъ на Ловчалийчето. Отсѣкоха главата му и я набучиха на колъ. Следъ това всички трѣгнаха къмъ градъ Троянь. Напредъ вървѣше единъ циганинъ съ обезобразената глава, следъ това овчарѣтъ Слави Дългиятъ съ тримата вързани, но страшни съ своитѣ опушени лица, обгорѣли коси и скѣсани дрехи комити, а задъ тѣхъ се точеше съ викове тѣлпата башибозукъ.

Кой знае отъ кѣде, къмъ това шествие се присѣдиниха нѣколко цигани-цигулари. Така съ пѣсни, свирни и крѣсѣци, турцитѣ караха въ града страшнитѣ султански душмани. . .

Петъръ Стѣповъ

ПѢСЕНЬ ЗА КНИГАТА

Слушайте, дечица,
тази пѣсенчица:
— Вий добри бждете,
харно се учете,
сбирайте наука
за добра сполука.

Зиме или лѣте,
всѣкога четете!
Книгата дарява
мѣдростъ и забава,
всѣкому говори,
като я разтвори!

А. Душковъ